

(S)ex-relatie

Toen ik hem vroeg hoe het ging met hem – een nogal grijzemuizerige man van midden vijftig die ik al heel lang niet in de kappersstoel had gehad – vertelde hij me zijn wedervaren van de laatste jaren met de zakelijkheid die past bij een employee van een gerenommeerde bank. Toch had ik de grootste moeite niet af en toe in schaterlachen uit te barsten, want bij elkaar klonk het allemaal nogal als een slechte grap.

Wat was nu het geval? Hij mocht van zijn baas niet langer pornosites bekijken onder werktijd. Nu vind ik dat om te beginnen best redelijk. We hebben het immers over een hobbymatige internetactiviteit die zich doorgaans vooral in beperkt verlichte werkkamertjes thuis afspeelt, op ontijdige uren als vrouw en kinderen allang vredig liggen te slapen. Hoewel ik er, net als iedere andere man als je 't 'm vraagt, niets mee heb, weet ik dat honderdduizenden mannen in Nederland, zo niet enkele miljoenen, zich daar regelmatig mee vermaken. Prima, doe ik niet moeilijk over. Maar of de baas dat nou moet faciliteren en er kostbare werktijd voor moet inrichten? Nou nee.

Voor mijn klant lag de situatie anders. Hij had vele jaren lang juist in opdracht van zijn broodheer wekelijks een hele lijst met 'X-rated' websites geconsumeerd. Die sites waren van financieel vooraanstaande klanten van de bank, en als betrokken dienstverlener probeer je toch het reilen en zeilen van je klant te volgen. Dus wie wilde zich opofferen om iedere maandagochtend langs de jonge, maar uiterst professionele Oost-Europese meisjes te surfen, en via de gespierde gay boys naar de amateurfilmpjes van 'echte' Nederlandse huisvrouwen te gaan?

"Geen collega was ervoor te porren", vertelde mijn klant. "Het is toch iets anders of je dit doet in de beslotenheid van je eigen huis of op een door tl-buizen hel verlicht werkeiland op kantoor, ten overstaan van al je collega's." Hij, de man met de minste ruggengraat, had zich echter nooit tegen het werkgeversverzoek verzet, bang om daarmee een eventuele promotie in de weg te zitten.

"Die promotie is er trouwens nooit van gekomen", voegde hij daar een beetje mistroostig aan toe. "Je bouwt toch een naam op als de porno-baas van de zaak, en dat doet het nu eenmaal niet goed voor je carrière."

Nu had de directie dan toch besloten afscheid te nemen van de site-exploitanten als klanten van de bank, waarmee ook een streep was gezet door het gereguleerde pornositebezoek van mijn klant. Er was wat rumoer in de media ontstaan en de bank wilde zijn goede naam liever niet een-op-een verbinden aan 'juicy' initiatieven op het internet, zeker niet nu een belangrijke overname uitgerold moest worden. De directie zag de cartoons in de kranten namelijk al voor zich: oranje en blauwe leeuwen in de meest creatieve standjes bezig met elkaar. Alle welpies helpen!

"En het ergste is", besloot mijn klant het onderwerp, terwijl ik zijn nek uitschoor, "dat ik het nog mis ook. In de loop der jaren heb je toch een band opgebouwd met je klanten, en die band zo pats boem doorbroken zien worden, gaat je niet in de kouwe kleren zitten."

Hij verliet weer helemaal vrolijk de winkel, na mijn suggestie eens navraag te doen waar zijn zakenrelaties nu naartoe gingen met hun bankrekeningen. Al dat fun-geld moest toch ergens gestort worden, dus wellicht kon hij zo weer elders aan de slag?

BARBIER